

at man er gaaet til en saadan Ordning. Det kunde i og for sig ikke have stor Betydning hverken i finansiel Henseende eller med Hensyn til Tjenestens Besørgelse, men det har den Betydning, at, naar flere ere vaabendygtige, og saa et Lod skal afsjære, hvem der skal udtages til en saadan Bestilling, som der i Virkeligheden i Hærens og Soldaternes Dine er noget Nedsættende ved, — tillad mig at sige det — saa vil dette, at blive udtagen til Militærarbejder eller Hestepasjer, ikke blive vel optaget, men skabe en Misforholdelse hos den Bedkommende. Han vil sige til sig selv: hvorfor skal dette Lod falde paa mig, at strigle Heste og Løbe med Officersturen paa Armen, naar jeg er lige saa dygtig til at bære Gevær som min Nabo eller Gjenbo. — Dernæst er der de forskjellige Skoler, som Forslaget omhandler. Det blev allerede for nylig udtalt af det ærede Medlem for Bornholm (Dam) med Hensyn til Elefskolen, at han troede, at det vilde være skadeligt, hvis man affastede den, da den er af stor Betydning for, at Befalingsmændene kunne blive saa dygtige som vel mulig (Ankjer: Hør!). Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds siger: Hør, og det har Betydning, fordi jeg maa erkjende, at det ærede Medlem er et militærfagkyndigt Medlem; men paa den anden Side skal jeg ikke undlade at minde det ærede Medlem om, at der er mange militærfagkyndige Medlemmer — hvorvidt de ere mer eller mindre kyndige end det ærede Medlem, skal jeg ikke omtale — der netop have udtalt sig for denne Skoles Nedlæggelse, fordi den ikke havde svaret til de Forventninger, man havde stillet til den, og vi maa jo ogsaa erindre, at den kun er bleven indrettet som en Prøve. (Dam: Det er en gammel Skole!) Den er kun fremkommen som Prøve ved Hærløven af 1867 og havde til Formaal at skaffe Hæren den fornødne Tilgang af faste Underofficerer; men jeg har hørt fra mange Sider, at den har aldeles forfæilet sit Maal, idet man har givet Underofficererne en saadan Fordømmelse, at det har været lettere for dem, naar de kom i deres Stillinger, at gaa over til at tage Examen som Sekondlieutenanter end at vedblive at være Underofficerer, og dette har dog ikke været Meningen. Nu skal jeg indrømme, at den ærede Krigsminister ogsaa synes at have haft Syn for denne Mislighed og at have troet ved en Omordning af dette Forhold at kunne forhindre, at disse Misligheder kom tilstede herefter. Men saa maa jeg rejse en anden Indvending mod denne Skole, som er den samme, der blev udtalt af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen); nemlig at man ikke alene ved denne Elefskole, men ogsaa ved Officerstolen har foreslaaet at begynde med unge Menneker i 15 Aars Alderen. Dette er principielt i Modstrid med den Aand, der gaar igjennem Hærløven af 1867, fordi det er stiftet til at sætte Hæren som en Klasse i Befolkningen, og jeg vil udtale, at det

her i vort Land kun er derved, at Hæren staaer jævnsides med og er støttet kraftig af Befolkningen, at den kan udrette Noget, naar det gælder at forsvare vor Førbund. — Der er dernæst en anden Skole, som jeg skal omtale med et Par Ord for at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed derpaa; det er Ride- og Beslagskolen. Man har hørt udtale fra militærfagkyndige Medlemmer, at ogsaa denne Skole tilbøds har forfæilet sit Maal, idet det er dens Maal at holde de Officerer, der ikke høre til Artilleriet og Rytteriet, forsynede med tilvædne Heste. Men nu har man hørt vedkommende Officerer, som netop høre til den af mig nævnte Vaabenart, udtale, at disse Heste, som de fik desra med den Tilridning, de havde, ikke vare bedre end Heste med slet ingen. Saa vidt er man altsaa kommen; men naar man er enig deri, tror jeg ikke, at det er til nogen Nytte, at man holder en saadan Skole; den er ganske vist ikke kostbar, men mange Vække smaa gjøre en stor Aa. Den anden af dens Daggaver er at give de yngre Befalingsmænd Uddannelse i Veterinærfaget og Beslagsfaget. Men nu have vi jo allerede her en Skole, som vistnok staaer lige med om ikke over denne Ride- og Beslagskole; det er den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole. Hvad skulde være til Hindrer for, at man sendte de Befalingsmænd, der skulde lære de af mig nævnte Fag, derhen? Jeg ser ikke rettere, end at, naar Forholdet blev ordnet paa denne Maade, kunde vi ogsaa stryge denne Skole, ligesom jeg har haab om, at vi kunne stryge Elefskolen. Jeg har kun nævnt dette, fordi jeg vilde henstille det til den ærede Ministers Overveelse. — Hvad de forskjellige Vaabenarter angaar, da er her jo foreslaaet en Forøgelse i Rytteriet og i Artilleriet. Hvad angaar den første Vaabenart, da er denne Forøgelse i mine Tanker noget overflødig. Man var for ganske kort Tid tilbage kommen til den Erkjendelse, at siden vi have faaet de ny, hurtig skydende og langt rækkende Vaaben indført, vilde der i Fremtiden ikke med noget stort Resultat kunne anvendes Rytteri lige over for Fodfolk, og en Følge deraf har jeg ogsaa tænkt mig, at det var, at man ved Hærløven af 1867 gik til at indskrænke vort Rytteri. Nu er man imidlertid paany kommen til en Forøgelse deraf, og dette skal være en Følge af den endnu senere Tids Krigserfaring. Nu har jeg ganske vist ingen saadan praktisk Erfaring, at jeg har været paa en Balplads og set de forskjellige Indhug af Rytteri eller de forskjellige Forsvar. Derimod af Fodfolket, men i ethvert Tilfælde har jeg den Mening ifølge mit Kjendskab til vore Skydevaaben og Fodfolkets Formationer, at der ikke af Rytteri kan udrettes noget Stort overfor sluttede Afdelinger. Vil man da indvende, at det er nødvendigt, at der er meget Rytteri til at forette den længere udgaaende Tjeneste og i Særdeleshed Budtjenesten eller Ordonnantstjenesten, da skal jeg indrømme, at det er